

GERGİN

Kent birkaç kez deđiřti, ben iyice azaldım beklemekten
düşüp parçalanıyor gönderdiğim her haber
kurcalayacak anılar da kalmadı
çok yorgunum boşluđa yürümekten
her yerde tuhaf bir duman, çeřit çeřit gölgeler
bakınmak boşuna, kendimi bile göremiyorum.

Sokaklarla ilgileniyorum herkes gidince
bir kedi bulsam oturup konuşuyorum
birilerine göre onların delisiyim
dilim parlıyor, ay düşüyor yüzüme.

Bölündüm işte, içime bakın bunu anlamak için
bırakın çılgınlığımı, anlayın denize koşan suyu
anlayın, buydu annemden aldığım kan
buydu, kendini dünyaya çarpan adamın gerginliği.

Siz kendinizi bir barda unuttunuz
rakınızda esrarın tadı, yalandı çalan müzik
uzaktınız gelip geçen çiçek kokularına
yanınızda birisi, bir yokluk tam karşınızda.

Ben her yerde kötüyüm, kanla yıkanmış zamanlar gibi
yetmedi birkaç kadını sevmek, ama yaşadım
hep bir yangın içinden size dokunuyorum